

ก่อนปิดเล่ม

ปาฏิหาริย์

เชิดชัย อุดมพันธ์¹

อย่างน้อยสักครั้งหนึ่งในชีวิต หลายคนคงเคยคิดอยากให้ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นกับตนเองมาบ้างแล้ว แต่ปาฏิหาริย์ก็มีไข่มุกจะเกิดขึ้นได้ง่ายนัก เพราะคนส่วนใหญ่มักคิดว่าอิทธิฤทธิ์ และอำนาจของสิ่งที่ยิ่งใหญ่เป็นผู้ดลบันดาลให้เกิดปาฏิหาริย์ มิใช่ด้วยศักยภาพของตนเอง

ปาฏิหาริย์ตามความเข้าใจดังกล่าว จึงเป็นสิ่งอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นโดยอิสระจากเงื่อนไขปกติ เมื่อบุคคลพิจารณาแล้วเห็นว่าสภาพปกติในชีวิตจริงไม่สามารถเอื้อให้เกิดสิ่งที่ตนต้องการได้ ก็จะไปรอรณานิให้มีปาฏิหาริย์ หรือแม้แต่สิ่งใดที่เกิดขึ้นผิดแปลกไปจากสามัญโดยหาเหตุอธิบายไม่ได้ก็ถือกันว่าเป็นปาฏิหาริย์ ด้วยเหตุนี้ ในยุคที่วิทยาศาสตร์ยังไม่เป็นที่คุ้นเคย หลายคนจึงเข้าใจว่าวิทยาศาสตร์คือปาฏิหาริย์ เช่น การเดินทางด้วยเครื่องบิน การสนทนากับบุคคลซึ่งอยู่ต่างสถานที่ได้ด้วยโทรศัพท์ การมองเห็นภาพเหตุการณ์ต่างกรรมต่างวาระผ่านทางจอโทรทัศน์ เป็นต้น เมื่อเวลาผ่านไปความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ได้สร้างปรากฏการณ์ที่เหนือความคาดคิดอีกมากมาย จนบางคนให้คำจำกัดความของปาฏิหาริย์ว่าเป็นวิทยาศาสตร์

ขณะที่อีกหลายคนพยายามมองหาปาฏิหาริย์จากการขูดหัวตัวเลขตามต้นไม้ การสวมใส่วัตถุมงคล หรือการพร่ำวิงวอนขอจากรูปเคารพบูชา ซึ่งล้วนแต่

เป็นการพึ่งพาสิ่งอื่นจนหลงลืมว่าตนเป็นที่เกิดสำคัญแห่งปาฏิหาริย์

หากเข้าใจว่า แท้จริงแล้ว “ปาฏิหาริย์” คือปรากฏการณ์ของจิต โดยพื้นฐานเช่นนี้บุคคลสามารถสร้างปาฏิหาริย์ได้เสมอ แต่มีเงื่อนไขคือจิตของผู้นั้นต้องได้รับการฝึกฝนวินัยอย่างมั่นคงและสม่ำเสมอ วินัยของจิต คือ การรู้จักข่มใจ รู้จักสำรวมระวังความประพฤติไม่ให้ล่วงเกิน เบียดเบียนผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา หรือความคิด ด้วยเหตุนี้การถือศีล หรือละเว้นข้อห้ามในทางศาสนาก็เป็นวิธีสร้างวินัยให้แก่จิตเช่นกัน จิตที่คุ้นเคยกับการฝึกฝนเช่นนี้เป็นจิตที่มีพลังและบริสุทธิ์ จนสามารถกำหนดให้เที่ยงตรงตั้งมั่น เพื่อกระทำในสิ่งที่ปรารถนาได้สมประสงค์ ไม่มีสิ่งใดเกินคาดหรือพิศวิสัยสำหรับผู้มีพลังจิต

ปัจจุบันมีการทดลองทางวิทยาศาสตร์มากมายที่พบว่า จิตมีพลัง ดังการทดลองหนึ่งของนักวิทยาศาสตร์ชาวญี่ปุ่น ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าแสดงให้เห็นชัดถึงพลังงานของจิต โดยให้บุคคลคิดเรื่องดี แล้วกำหนดจิตไปที่น้ำเปล่าในแก้วที่ตั้งอยู่เบื้องหน้า จากนั้นนำน้ำไปวิเคราะห์การเกาะตัวของโมเลกุล ปรากฏว่า เรียงตัวเป็นผลึกหกเหลี่ยมสวยงามต่างจากน้ำปกติ และยังได้ทำการทดลองเดียวกันนี้กับน้ำอื่นๆ แล้วเปรียบเทียบผลก่อน-หลัง

¹ อาจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เช่น น้ำเสียตามคูคลอง น้ำฝน น้ำแร้วร้อน ผลก็ปรากฏว่าน้ำเหล่านี้เรียงตัวเป็นผลึกสวยงามขึ้น หลังจากผ่านการกำหนดจิตด้วยความคิดที่ดี ตรงกันข้ามถ้ากำหนดจิตด้วยความคิดร้ายกาจ ผลึกของน้ำจะเรียงตัวเป็นรูปทรงประหลาด หรือบูดเนี้ยว

กล่าวได้ว่าปาฏิหาริย์เกิดขึ้นด้วยอำนาจภายในบุคคล มิใช่การพึ่งพาอำนาจภายนอก และจิตที่จะสร้างปาฏิหาริย์ได้ย่อมเป็นจิตของผู้ฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว บุคคลจึงควรใช้ความเพียรฝึกวินัยทางจิตเพื่อสร้าง “ปาฏิหาริย์แห่งชีวิต” อันเป็นสิ่งประเสริฐที่รู้ได้เฉพาะตนโดยแท้

